

PROPOSTA DE CANDIDATURA AL TÍTOL DE DOCTOR HONORIS CAUSA

Candidat/a:

Vicent Torrent Centelles

Presentat per:

Facultat de Formació de Professorat

Fundamentació:

Vicent

Torrent presenta una vinculació exemplar amb l'educació. La seua condició de mestre d'Educació Primària no és un element accessori, sinó una clau d'interpretació de la seua trajectòria. La creació i direcció dels Tallers de Música Popular mostren una concepció pedagògica coherent: l'escola com a espai de transmissió cultural, la música com a eina de formació integral i el patrimoni valencià com a recurs educatiu de primer ordre.

Des d'aquesta perspectiva, la proposta no sols reconeix un músic de prestigi, sinó també un mestre i mediador cultural que ha contribuït de manera efectiva a la formació de la ciutadania i a la dignificació educativa de la cultura popular. Aquesta confluència entre cultura, educació i país encaixa de manera especialment adequada amb la missió de la Facultat de Formació del Professorat i amb la vocació de servei públic de la Universitat de València.

Proposta de doctorat *honoris causa* per a Vicent Torrent i Centelles

Aquest document reuneix la sol·licitud a la comissió de doctorat de la Universitat de València del doctorat *honoris causa* per a Vicent Torrent i Centelles. Acompanyen la sol·licitud unes dades biogràfiques i curriculars bàsiques i una justificació per a la petició de nomenament com a doctor *honoris causa* per la Universitat de València, amb especial atenció a la seua vinculació amb la formació del professorat, la cultura del País Valencià i la renovació de la música d'arrel valenciana.

[1. Sol·licitud a la comissió de doctorat](#)

[2. Dades biogràfiques i curriculars bàsiques](#)

[Perfil professional](#)

[Trajectòria musical i cultural](#)

[Obra pròpia i reflexió teòrica](#)

[Aportació pedagògica i institucional](#)

[Reconeixements](#)

[3. Justificació acadèmica i institucional de la petició](#)

1. Sol·licitud a la comissió de doctorat

La Facultat de Formació del Professorat de la Universitat de València proposa el nomenament de Vicent Torrent i Centelles com a doctor *honoris causa* en atenció a una trajectòria excepcional al servei de la cultura, la llengua i el patrimoni del País Valencià, així com per la seua valuosa contribució a la dimensió pedagògica de la música i de la cultura popular.

Nascut a València l'any 1945, mestre d'Educació Primària i músic de formació autodidacta, Vicent Torrent és una figura central de la música i la cultura valenciana contemporània i un dels principals artífexs de la recuperació i actualització de la música tradicional valenciana. Com a membre fundador del grup Al Tall, des de 1975 fins a la dissolució de la formació en 2013, contribuí decisivament a la renovació del repertori popular, a la creació de noves cançons ja incorporades a l'imaginari col·lectiu valencià i a la dignificació artística i social de la música d'arrel en llengua pròpia.

La seua aportació, però, va molt més enllà de l'àmbit estrictament musical. Vicent Torrent ha desenvolupat una tasca sostinguda de recerca, recopilació, reflexió i difusió del patrimoni sonor valencià, tant a través de la seua obra escrita -especialment *La música popular*- com mitjançant projectes institucionals de gran transcendència, com els *Tallers de Música Popular* i la *Fonoteca de Materials*, instruments fonamentals per a la preservació i transmissió de la memòria musical valenciana.

La Facultat de Formació del Professorat considera especialment significativa la seua condició de mestre i la dimensió educativa de tota la seua trajectòria. En Vicent Torrent conflueixen, d'una manera exemplar, la sensibilitat pedagògica, el compromís amb la llengua i la cultura pròpies i la capacitat de convertir el patrimoni popular en recurs formatiu, cívic i cultural. La seua obra ha mostrat que educar no és només transmetre coneixements, sinó també fer possible l'arrelament, la consciència crítica i la continuïtat viva d'una cultura compartida.

Per tot això, la proposta de concessió del doctorat *honoris causa* a Vicent Torrent i Centelles vol reconèixer una aportació extraordinària a la cultura valenciana contemporània, a la preservació del patrimoni immaterial i a la seua projecció educativa. La seua trajectòria representa d'una manera exemplar els valors que la Universitat de

València aspira a honorar: excel·lència, compromís cívic, projecció pública del coneixement i servei a la societat valenciana.

2. Dades biogràfiques i curriculars bàsiques

Nom complet: Vicent Torrent i Centelles.

Any i lloc de naixement: València, 14-01-1945.

Formació. Estudis de Filosofia i Teologia. Mestre d'Educació Primària per la Universitat de València. Des de 1971 al cos de funcionaris de l'estat ¹ i després en excedència. Músic de formació autodidacta i expert en música tradicional valenciana (Frechina, 2023).

Perfil professional. Vicent Torrent és una de les figures centrals de la recuperació, actualització i difusió de la música tradicional valenciana en la segona meitat del segle XX i el primer quart del segle XXI. La seua trajectòria combina creació artística, investigació i recopilació patrimonial, divulgació cultural i acció pedagògica, com ara l'organització del cicle de concerts *Dimarts al Micalet* en 1968 que evolucionà fins incloure col·laboracions internacionals i els festivals inicials de la *Trobada de Música del Mediterrani*.

Des de 2021 és vocal al Consell Valencià de Cultura (Frechina, 2023).

Trajectòria musical i cultural. Abans d'Al Tall, formà part d' Equip Valencia Folk, un grup que actuà al País Valencià entre 1968 i 1972, i va introduir en el nostre context el moviment *folk* internacional cantat en valencià.

Membre fundador d'Al Tall, actuaren per primera vegada en la primavera de 1975 a Albal (l'Horta Sud) i a la *Facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat de València*, encara que el primer contracte formal d'actuació artística es va celebrar el 22 d'agost a la Poble de Vallbona (Camps del Túria)². El grup anuncià la dissolució de la formació en 2013.

Dins d'Al Tall, aportà la selecció i adaptació de materials tradicionals i una part molt important de les noves composicions, tant en la música com en els textos. La trajectòria del grup va donar lloc a un corpus discogràfic extens -les fonts consultades parlen de

---

¹ BOE 29-03-1971

² Catàleg de l' [Exposició «Al Tall, 35 anys de música mediterrània des del País Valencià» - Al Tall: cultura i música tradicionals d'arrel mediterrània](#) p.13

catorze o vint discos segons el criteri de recompte emprat- i, sobretot, a una influència decisiva en la conformació d'una consciència cultural valenciana contemporània a través de la cançó popular, la reinterpretació del patrimoni sonor i la projecció pública de la llengua pròpia. La discografia d'Al Tall és un reflex de la societat canviant del moment, imatge fidel de les inquietuds i anhels³:

DISC, discogràfica i any de publicació.	Breu ressenya del contingut.
Cançó popular al País Valencià. (Edigsa CM411, 1976)	Diari Avui, Jordi García-Soler: "un conjunt musico-vocal que a autèntica cançó popular actual basant-se en el folklore més genuí i incorporant hi tot un contingut crític i de denúncia", cosa que feia també Milladoiro a Galícia, Oskorri al País Basc, La Bullonera a Aragó o Nuevo Mester de Juglaría a Castella.
Deixeu que rode la roda. (Edigsa CM425, 1977)	Assenyala el periodista Àngel Cosmos del disc: "més seriosament plantejat i el més ben resolt, musicalment i literàriament". Inclou la cançó "Tio Canya". El disc es va presentar al Teatre Principal de València.
Posa vi, posa vi, posa vi... (Edigsa CM436, 1978)	Presentat al Palau de la Música de Barcelona, aquest treball discogràfic, Al Tall no tan sols recupera cançons de taverna, sinó que hi aporta un gran nombre d'instruments tradicionals: mandolines, guitarres, guitarrons, dolçaines, tabalet, panderos, castanyoles, canyes, triangle, bouzouki, baix, llaüt, llautí, flautes dolces, etc
A Miquel assassinarèn. (Edigsa CM432 SG, 1978)	La transició de la dictadura a la democràcia va tenir les seues víctimes mortals a la Comunitat Valenciana. Al Tall li dedicà el primer i únic disc senzill de la banda, "A Miquel Grau", símbol d'altres innocents.
Nadal valencià I i II (1979)	Dos discos col·lectius de nades en els quals aporten quatre peces populars.
Quan el mal ve d'Almansa (Ànec 52.5048, 1979)	Portada il·lustrada amb dibuixos del pintor Manuel Boix, que durant molts anys ha sigut considerat un membre més del grup, és una obra unitària de llarga durada, elaborada amb música tradicional (dansa, romanç, alba i marxa mora), i escrita per a "ajudar a retrobar la nostra identitat".
Som de la Pelitrúmpeli (Ànec 52.5059, 1980)	L'obra sorgeix de la sensibilitat dels membres d'Al Tall envers el món dels xiquets, molt abandonat per la cançó.
Cançons de la nostra Mediterrània (Ariola T 204468, 1982)	"La música de <i>riproposta</i> és música nova, feta per músics d'avui que componen seguint l'estètica de la tradició". V.T. Van participar-hi la cantant Maria del Mar Bonet i el poeta Vicent Andrés Estellés, autor dels versos del "Bolero de l'Alcúdia".
Tocs i Vares (Edigsa 01 L0614 5, 1983)	"podem anomenar vara una base ritmico-harmònica fixa o ritmico-modal, o un conjunt de determinants musicals de qualsevol tipus i més o menys constructius que es constitueixen en una estructura concreta per a crear damunt d'ella melodies distintes, variacions, nous tocs mantenint la guia o la base de la vara". V.T. Creant melodies i variacions, nous tocs, a partir de la música tradicional.

³ [Història: «Trenta-cinc anys d'Al Tall» - Al Tall: cultura i música tradicionals d'arrel mediterrània](#)

<p>10 Anys (PDI F-40542, 1984)</p>	<p>Des de Madrid, l'historiador Ricard Blasco comparava Al Tall amb els trobadors medievals. "Aquest paper revelador de la unitat i coherència popular que dona força al dèbil enfront del poderós, ha correspost immemorialment als poetes. I els artistes d'Al Tall, què són, sinó poetes, joglars, trobadors?".</p>
<p>Xarq Al-Andalus (RNE N3 -20003- C, 1985)</p>	<p>El disc s'inspira directament en les fonts de les escoles de música andalusines d'Alger, de Tunísia i de Tetuan, escoles que continuen la tradició musical que es feia a València abans de la conquesta de Jaume I.</p>
<p>Xavier el Coixo (Difusió Mediterrània DMA – 30, 1988)</p>	<p>Un disc lleuger i marxós, amb la col·laboració del músic Jan Maria Carlotti, que canta en occità. Una de les peces del disc, "La maregassa" -construïda amb ritme de marxa mora-, està dedicada a les Trobades de Música del Mediterrani.</p>
<p>Europ eu! (PDI G-80.3523, 1994)</p>	<p>L'àlbum, dedicat a Guillem Agulló, barreja la filosofia de sempre del grup en què predominava el compromís i la crítica social, i els treballs dels darrers anys, centrats en el desenvolupament d'experiències de fusió musical mediterrània.</p>
<p>La nit (Picap 90 0142-03, 1999)</p>	<p>Es tracta d'un treball en què el grup fa una mostra selectiva de l'amplitud de registres que posseeix, des de les cançons instrumentals, com ara "Festa", fins a "La llarga", cantada a <i>cappella</i>,</p>
<p>25 anys en directe (Picap 91 0175-03, 2001)</p>	<p>El grup acompanyat per una banda simfònica integrada per 110 músics, amb la qual va interpretar els temes més coneguts de la seua discografia: la cantata "Quan el mal ve d'Almansa", "Cant dels maulets", "Lladres", "La processó", el romanç de cec, les albaides, la marxa "Xavier el Coixo", "La jota del castellut", "Les penes són", "L'epístola a un amic", etc. L'única novetat del repertori, triada expressament per al concert, va ser "El ball de Torrent".</p>
<p>Vares velles (Picap 91 0403-03, 2004)</p>	<p>Allò que més destaca en l'àlbum són les seguidilles, provocadores en la lletra, d'una perfecta construcció musical i amb una bona interpretació vocal, en "Això és Espanya", i la cavalcada "Polifonies", totes dues arredonides amb divertides lletres de crítica política i músiques excel·lents.</p>
<p>Envit a vares (Picap 910488-03, 2006)</p>	<p>Amb motiu del II Aplec de Cultura d'Arrel Tradicional i sota el títol Envit a vares, van sumar-se al grup antics amics i col·laboradors i van tocar i cantar amb ells Jan Maria Carlotti, Miquel Gil, Ximo Caffarena, Abdeljalil Kodssi, dels Muluk el-Hwa; Xavi Sarrià i Miquel Gironés, del conjunt de rock Obrint Pas, i van idear noves fusions amb Ramon Cardo, Aristides Abreu, guitarrista de Seguridad Social; Eladi Reinón, Spyros Kaniaris, i l'Escola de Tabalet i Dolçaina d'Algemesí.</p>
<p>Vergonya, cavallers, vergonya (Picap 910792-11, 2009)</p>	<p>Amb motiu de la celebració del 800 aniversari del naixement del rei Jaume I el Conqueridor, esdevé una obra didàctica, com el 1979 ho va ser "Quan el mal ve d'Almansa", útil per a explicar moltes coses a través de les cançons que figuren en el repertori perquè les lletres comenten aspectes bàsics de la història de l'antic Regne de València, de l'actualitat i del futur, a partir del testament polític de Jaume I.</p>

Entre les seues aportacions més destacades hi ha la conversió de peces i composicions vinculades a Al Tall en autèntics himnes populars del País Valencià, així com la consolidació d'una manera de treballar sobre la tradició que no es limita a l'arxivística o a la mera reconstrucció, sinó que la reactiva com a instrument de creació present i de vertebració simbòlica d'una comunitat cultural.

Obra pròpia i reflexió teòrica. En 1988 escrigué el llibre *La música popular*, publicat el 1989 per l'Institut Valencià d'Estudis i Investigacions i reeditat el 2019. Aquest llibre constitueix una aportació de primer ordre a la reflexió sobre la música tradicional, el seu valor estètic, el seu lligam amb la identitat col·lectiva i les formes contemporànies de recuperació i recreació del patrimoni immaterial. A més, en 1992 publicà el disc *Rosa perduda*, amb cançons pròpies, i posteriorment ha continuat editant treballs personals, com *Racones i cançons* (2021). Aquesta doble dimensió, pràctica i reflexiva, reforça el seu perfil com a creador cultural integral: músic, recopilador, pensador de la tradició i agent de transmissió.

En 2022 publica la monografia *Sobirania musical. Reflexions des de la perspectiva d'Al Tall* (Publicacions de la Universitat d'Alacant), un conjunt de textos escrits al llarg de molts anys (entre 1982 i 2019) i publicats en diferents suports: llibres, revistes, conferències, discursos... En 2023 publica la resta d'escrits en format digital en *El llenguatge musical de la tradició valenciana. Escrits, textos, conferències i parlaments* (Biblioteca Virtual Miguel de Cervantes)⁴. El mateix 2023 va llegir *Laudatio* a Pep Gimeno, *Botifarra*⁵ pel premi Socarrat Major de l'associació cultural de Vila-real (Castelló), i en 2025 va presentar *Totes les cançons*, editat per Soledad Desfilis, manager del grup Al Tall, que recull les 87 cançons escrites o adaptades per Vicent Torrent al llarg de la seua trajectòria, de l'editorial Afers.⁶

Aportació pedagògica i institucional. Un dels arguments més sòlids per a una iniciativa nascuda de la Facultat de Formació del Professorat és la relació directa de Vicent Torrent amb el món educatiu. A això s'afegeix una acció institucional d'enorme abast pedagògic: en 1984 creà i dirigí, des de la Conselleria de Cultura, la campanya escolar *Tallers de Música Popular*. Concebuta com una campanya institucional i durant set cursos escolars, entre 1984 i 1991, perseguien la recopilació de música tradicional que havia de produir després un pla d'edicions discogràfiques dels materials recopilats. Equips d'alumnat de la segona etapa d'EGB es dedicaren durant un temps a entrevistar els veïns grans del seu poble i a enregistrar en cintes de casset cançons i melodies tradicionals. L'alumnat anava equipat amb quaderns i fitxes orientatives sobre la tasca que havien de realitzar sota la supervisió del mestre coordinador, després de tenir una

---

⁴ <https://www.cervantesvirtual.com/obra/el-llenguatge-musical-de-la-tradicio-valenciana-escrits-textos-conferencias-i-parlaments-1216259/>

⁵ <https://socarrats.cat/2023/06/12/discurs-a-botifarra-per-vicent-torrent-sm-2023/>

⁶ <https://www.editorialafers.cat/ca/fora-de-colleccio/628-totes-les-cancons-9791387680107.html>

sessió de treball amb els especialistes (Torrent, 2012).⁷ Aquesta iniciativa es prolongà fins a la seua jubilació l'any 2009 i tingué com a complement la creació i direcció de la col·lecció discogràfica *Fonoteca de Materials*⁸. La Fonoteca contempla més de 30 discos de llarga durada, a més d'un extens arxiu no publicat amb milers de documents sonors de música tradicional valenciana interpretats per població autòctona. Jordi Reig es va plantejar un estudi integral de tot aquest corpus de la tradició valenciana en la seua tesi doctoral, llegida el juny 2005 i publicada uns anys després (Reig, 2011). Aquest punt és especialment rellevant per a una facultat dedicada a la formació de mestres: la seua obra no sols ha estat artística, sinó clarament educativa i sociològica, tant per la concepció didàctica dels tallers com per la generació d'eines de transmissió del patrimoni cultural i artístic valencià aptes per a l'escola, la formació inicial del professorat i la renovació pedagògica en clau valenciana.

A més, cal destacar el segon disc monogràfic d'Al Tall, dedicat al repertori infantil: *Som de la Pelitrumpeli* (1980). Un recull de cançonetes a l'ús, jocs i balls plantejat com un llarg conte amb episodis instrumentals i cantats amb arranjaments gens infantils, perquè "vàrem comprovar que els nanos, de bovós, no en tenen res" (Frechina, 2023, p. 79), a semblança dels contes musicals de la clàssica de Prokófiev i André Popp⁹. El disc s'acompanyava d'un llibret amb les lletres, instruccions per a ballar-les, partitures adaptades per a flauta dolça i descripcions per a instruments populars. Un programa didàctic encara hui d'avantguarda.

Selecció FONOTECA DE MATERIALS	Breu ressenya del contingut.
Cant dels pelegrins de Les Useres Vicent Torrent. 1984	És un document sonor gravat en directe (any 1984) sobre el pelegrinatge que el poble de les Useres fa cada any al santuari de sant Joan de Penyagolosa. D'un total de cinc hores de gravació efectuades al llarg de tot el trajecte s'han seleccionat els materials que conté aquest disc. El repertori inclou les antífones i les invocacions que es van repetint durant el Pelegrinatge d'arrel medieval i alguns fragments del cant de cadascuna de les sis estacions.
Morella, tocs tradicionals de dolçaina Josemi Sánchez, Vicent Torrent. 1987	El disc mostra el repertori que, al llarg de tot el cicle anual, s'interpreta a la ciutat en les diverses festes i rituals públics. Gran part del repertori morellà presenta trets musicals originals i poc corrents en el conjunt de la dolçaina valenciana (oboè popular), destacant-se per l'ús insistent d'alguns ritmes aksak. Conté estudi i transcripcions musicals. Tots els temes del disc estan interpretats per Miquel Ferreres, Antoni Ortí i Julià Pastor a la dolçaina i Agustí Gasulla, al tabal. El disc va ser gravat durant els mesos d'abril i maig de 1987 en la Casa Ciurana de Morella. Dolçaines: Miquel Miquel Ferreres, Antoni Ortí i Julià Pastor. Caixa: Agustí Gasulla

⁷ Revista *L'Espill* <https://dialnet.unirioja.es/servlet/articulo?codigo=4061425>

⁸ <https://ivc.gva.es/es/musica/publicaciones/col-fonoteca-de-materiales>

⁹ https://www.cervantesvirtual.com/portales/al_tall/281663_som_pelitrumpeli/

<p>Les danses de Guadassuar Josemi Sánchez, Vicent Torrent. 2008</p>	<p>Volum: vol. XXVII. Banda de Guadassuar Estudi i transcripcions: Joan Baptista Boïls Les danses de Guadassuar presenta en el disc compacte la música del que són estrictament les danses, i les melodies d'altres actes que pertanyen al ritual de la festa, siga com a preparació i inici o com a conclusió de les danses. Interpreta la Banda de Guadassuar, protagonista musical de les "danses de carrer" del seu poble any rere any.</p>
<p>Cants de l'aurora Josemi Sánchez, Vicent Torrent. 2010</p>	<p>Volum: vols. XVIII, XXIX i XXX La major part del repertori està integrat per cants d'aurora "ritual d'invitació a participar en el rosari de l'aurora" i per cants del propi rosari. També s'arreglen alguns cants pertanyents a altres ritus religiosos com passions, dolors, viacrucis, gojos, pureses i oracions diverses. Es tracta de cants col·lectius, generalment polifònics, que tenen característiques comunes amb altres tradicions de cant polivocal a l'àrea mediterrània. Presenta 120 peces procedents de 38 poblacions repartides per 20 comarques valencianes. Les gravacions s'han realitzat entre els anys 1985 i 2000.</p>
<p>Antologia del cant valencià d'estil Jordi Reig, Carles Pitarch, Josep A. Collado, Vicent Torrent, dir. 2011</p>	<p>Volum: vols. XXV-XXVI. Un treball novedós en un camp fonamental de la música de tradició oral valenciana: el cant d'estil. Els documents sonors de l'antologia estan integrats per 59 peces de cant d'estil interpretades per 46 intèrprets al llarg de 147 minuts. Aquestes interpretacions estan distribuïdes en dos volums. El primer volum conté gravacions procedents de discos de 78 rpm editats per la companyia Emi-Odeon entre 1915 i 1947. El segon volum ofereix gravacions posteriors. Alguns de la tercera generació com Sardineta de Bétera o el Torrentí fins a alguns nous cantadors. Inclou diversos estudis sobre el gènere.</p>

Reconeixements. A banda dels guardons al grup Al tall, entre els reconeixements personals documentats cal destacar que el *Centro di Cultura Popolare di Torino* li concedí el primer premi de la secció internacional del concurs *Folkautore-89* per la cançó *Tio Canya*; en 2004 va rebre el *Porrot d'Honor de les Lletres Valencianes de Silla*¹⁰, guardó que reconeix la trajectòria d'autores i autors del País Valencià que han contribuït de manera significativa al coneixement, estudi o difusió de la llengua i la literatura; també va obtenir el *Premi Pont del Mediterrani de Música* en 2018; també ha rebut el Premi d'Honor dels primers *Premis Carles Santos* de la Música Valenciana (2018)¹¹; el Premi Enderrock a la trajectòria en 2021¹²; ha estat guanyador del Premi a la millor lletra per la cançó *Aquella nit*, en la 17a edició dels Premis Ovidi (2022)¹³; va obtenir el *XIII Premi Quico Moret de l'Institut d'Estudis Comarcals de l'Horta Sud* (IDECO) el 2023¹⁴ "tant per la tasca investigadora en la fonoteca valenciana com pel paper que ha desenvolupat el grup Al Tall"; l'11é Premi de l'associació cívica *El Tempir* d'Elx, en la categoria de País Valencià¹⁵ per entre d'altres punts "ser una figura clau en la nostra història musical recent i alhora persona fonamental de la cultura valenciana

¹⁰ <https://www.silla.es/porrot-dhonor>

¹¹ <https://premissantos.ivc.gva.es/es/editions>

¹² <https://www.enderrock.cat/noticia/22582/palmars-dels-premis-enderrock-2021>

¹³ https://ca.wikipedia.org/wiki/Premis_Ovidi_Montllor <https://www.enderrock.cat/noticia/25280/ovidirepartits>

¹⁴ <https://www.levante-emv.com/horta/2023/05/02/vicent-torrent-les-plataformes-ajudant-86787941.html>

¹⁵ <https://eltempir.cat/vicent-torrent-guardonat-amb-111e-premi-el-tempir-en-la-categoria-de-pais/>

actual”; guardó en la 1a edició dels *Premis d'Honor El Trapig* (2025), impulsats per l'associació *Espai de Música Jove del Verger* dins dels actes commemoratius del 25é aniversari de la seua escola¹⁶, “per tota una vida dedicada a la defensa i difusió del patrimoni cultural i musical valencià”.

A més, la seua figura ha rebut un ampli reconeixement públic i crític en l'àmbit de la música valenciana contemporània, i ha estat objecte d'una biografia recent, fet que evidencia la consolidació del seu llegat cultural: *Vicent Torrent. La cançó popular* de Josep Vicent Frechina, Ed. Sembra Llibres (2023).

3. Justificació acadèmica i institucional de la petició

La proposta de concessió del doctorat *honoris causa* a Vicent Torrent i Centelles pot fonamentar-se sòlidament en tres grans eixos: l'excel·lència cultural de la seua trajectòria; la seua aportació decisiva a la preservació, actualització i projecció del patrimoni immaterial valencià; i la seua relació singular amb l'educació i, en particular, amb la formació del professorat.

En primer lloc, Vicent Torrent representa una de les aportacions més influents a la cultura valenciana contemporània. Com a fundador d'Al Tall, contribuí decisivament a convertir la música d'arrel en un llenguatge contemporani, digne, creatiu i socialment compartit, capaç d'unir investigació patrimonial, creació artística i consciència col·lectiva.

La seua tasca supera àmpliament l'èxit musical d'un grup: forma part del procés de reconstrucció simbòlica i cultural del País Valencià durant la democràcia, i ha ajudat a dotar diverses generacions d'un repertori, una sensibilitat i una memòria compartides en llengua pròpia.

En segon lloc, la seua obra ha tingut una dimensió patrimonial de primer ordre. La recopilació, selecció, adaptació i dignificació de materials de la tradició oral valenciana, així com la construcció d'un arxiu sonor de gran valor a través de la Fonoteca de Materials, constitueixen una contribució de llarg abast al coneixement, conservació i transmissió de la cultura popular valenciana. Aquesta línia de treball connecta directament amb valors plenament universitaris: la recerca, la sistematització del coneixement, la transferència cultural i el compromís amb el patrimoni immaterial.

---

¹⁶ <https://lamarina.eldiario.es/ca/2025/10/10/vicent-torrent-dal-tall-recull-el-primer-premi-dhonor-el-trapig-en-el-verger/>

En tercer lloc, i molt especialment per a la Facultat de Formació del Professorat, Vicent Torrent presenta una vinculació exemplar amb l'educació. La seua condició de mestre d'Educació Primària no és un element accessori, sinó una clau d'interpretació de la seua trajectòria. La creació i direcció dels Tallers de Música Popular mostren una concepció pedagògica coherent: l'escola com a espai de transmissió cultural, la música com a eina de formació integral i el patrimoni valencià com a recurs educatiu de primer ordre.

Des d'aquesta perspectiva, la proposta no sols reconeix un músic de prestigi, sinó també un mestre i mediador cultural que ha contribuït de manera efectiva a la formació de la ciutadania i a la dignificació educativa de la cultura popular. Aquesta confluència entre cultura, educació i país encaixa de manera especialment adequada amb la missió de la Facultat de Formació del Professorat i amb la vocació de servei públic de la Universitat de València.

Finalment, la Universitat de València defineix el doctorat *honoris causa* com la màxima distinció atorgada en reconeixement a una trajectòria acadèmica, científica o cultural, als valors de la persona distingida i a la seua especial vinculació amb la Universitat. La candidatura de Vicent Torrent respon clarament a aquesta lògica institucional: acredita una trajectòria cultural excepcional, una obra de projecció pública i valor col·lectiu, i una vinculació singular amb el món universitari valencià per la seua incidència formativa, pedagògica i patrimonial, molt adient per a un centre dedicat a la formació de mestres.

Referències

- Frechina, J. V. (2023). *Vicent Torrent. La cançó popular*. Sembra Llibres.
- Frechina, J. V. (2025). *Les claus del tio Canya: l'imaginari del grup valencià Al Tall*. Publicacions de la Universitat de València.
- Reig, J. (2011). *La música tradicional valenciana. Una aproximació etnomusicològica*. Institut Valencià de la Música.
- Torrent i Centelles, V. (2022). *Sobirania musical: Reflexions des de la perspectiva d'Al Tall*. Publicacions de la Universitat d'Alacant.

Vicent Torrent, mestre.
1974

PROPOSTA DE CANDIDATURA AL TÍTOL DE DOCTOR HONORIS CAUSA

Candidat/a:

Vicent Torrent Centelles

Presentat per:

Facultat de Formació de Professorat

Fundamentació:

Vicent

Torrent presenta una vinculació exemplar amb l'educació. La seua condició de mestre d'Educació Primària no és un element accessori, sinó una clau d'interpretació de la seua trajectòria. La creació i direcció dels Tallers de Música Popular mostren una concepció pedagògica coherent: l'escola com a espai de transmissió cultural, la música com a eina de formació integral i el patrimoni valencià com a recurs educatiu de primer ordre.

Des d'aquesta perspectiva, la proposta no sols reconeix un músic de prestigi, sinó també un mestre i mediador cultural que ha contribuït de manera efectiva a la formació de la ciutadania i a la dignificació educativa de la cultura popular. Aquesta confluència entre cultura, educació i país encaixa de manera especialment adequada amb la missió de la Facultat de Formació del Professorat i amb la vocació de servei públic de la Universitat de València.

RAFAEL FERNÁNDEZ MAXIMIANO, SECRETARI DE LA FACULTAT DE FORMACIÓ DEL PROFESSORAT DE LA UNIVERSITAT VALÈNCIA.-

CERTIFIQUE:

Que en el punt únic de l'Ordre del dia "Aprovació, si escau, de la proposta de la candidatura de Vicent Torrent Centelles como a Doctor Honoris Causa" de la sessió celebrada el 26 de maig de 2026, presidida per la degana Ana Mª Botella Nicolás i amb l'assistència dels senyors i senyores: María Alcantud Díaz, David Arnau Vera, Juan Carlos Bel Martínez, Anna Raquel Esteve Martínez, Rafael Fernández Maximiano, Carlos Gallega Ortega, María Jose García Folgado, Juan Gutiérrez Soto, Desamparados Hurtado Soler, Rosa María Isusi Fagoaga, Amelia Mañá Lloria, Alicia Martí Climent, Antonio León Martín Ezpeleta, Daniel Martos García, Carmen Melchor Borja, Marta Oliver Álvarez, Miquel Àngel Oltra Albiach, Rosa María Pardo Coy, Marta Pla Castells, Elena Rivera Cutillas, Antonio Vallés Martínez, [Excusen: Jose Miguel Albarracin Bernat, Elvira Asensi Silvestre, Alexandre Bataller Catala, Jose Rafael Canto Domenech, Juan Carlos Colomer Rubio, Vicente Gabarda Mendez, Sonia Segovia Badia]

La Junta de Facultat ha acordat aprovar per **UNANIMITAT** la proposta :

- Aprovació de la proposta de la candidatura de Vicent Torrent Centelles com a Doctor Honoris Causa.

I, perquè conste als efectes oportuns, lliure el present certificat a València a data de la signatura electrònica.